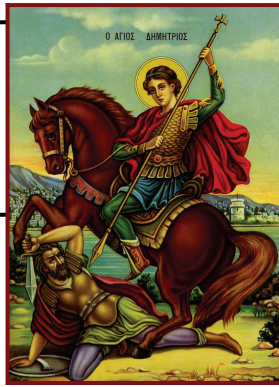

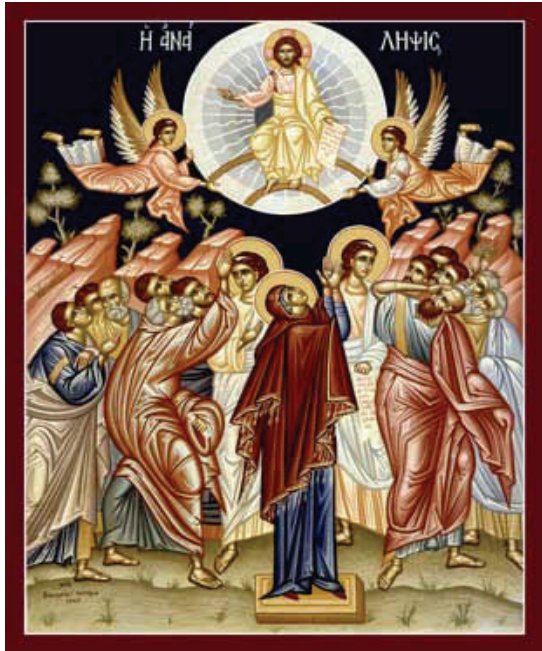
**УКРАЇНСЬКИЙ
ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР
СВ. ДИМИТРІЯ**

**UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF
ST. DEMETRIUS**

Неділя Сліпородженого
Голос 5

Sunday of the Blind Man
Голос 5

The Holy Ascension

The Ascension of Jesus is the Christian teaching found in the New Testament that the resurrected Jesus was taken up to heaven in his resurrected body, in the presence of eleven of his apostles, occurring 40 days after the resurrection. In the biblical narrative, an angel tells the watching disciples that Jesus' second coming will take place in the same manner as his ascension.

The canonical gospels include two brief descriptions of the Ascension of Jesus in Luke 24: 50 - 53 and Mark 16: 19. A more detailed account of Jesus' bodily Ascension into the clouds is then given in the Acts of the Apostles (1:9 - 11).

The Ascension of Jesus is professed in the Nicene Creed and in the Apostles' Creed. The Ascension implies Jesus' humanity being taken into Heaven. The Feast of the Ascension, celebrated on the 40th day of Easter (always a Thursday), is one of the chief feasts of the Christian year. The feast dates back at least to the later 4th century, as is widely attested. The Ascension is one of the five major milestones in the gospel narrative of the life of Jesus, the others being Baptism, Transfiguration, Crucifixion, and Resurrection.

By the 6th century the iconography of the Ascension in Christian art had been established and by the 9th century Ascension scenes were being depicted on domes of churches. Many ascension scenes have two parts, an upper (Heavenly) part and a lower (earthly) part. The ascending Jesus is often shown blessing with his right hand - directed towards the earthly group below him and signifying that he is blessing the entire Church.

No. 23 9-го ЧЕРВНЯ

2013

JUNE 9 No. 23

Слава Ісусу Христу.

Ваше Високопреосвященство Високопреосвященіший владико Андрію! Складаємо щиру подяку Вам і всім благодійникам, які долучилися до пожертв на розбудову монастиря Святого великомученика і цілителя Пантелеймона, що у селі Шипинці Кіцманського району Чернівецької області. З Вашого благословення пані Марія Марусяк збирала пожертви на монастир у храмах Вашої єпархії і не раз, а навіть двічі їй була дана така можливість. Не маючи ніяких документів для підтвердження правоти наших слів, Ви все таки, керуючись добрими думками свого серця, дали благословення на збір пожертв. Дякуючи Господу Богу і Вам монастир отримав 4700 доларів.

Ми свідомі того, що правда в наступному – українці мали б допомагати українській діаспорі, а не навпаки, – але, як бачимо, Господь не хотів залишити вас цієї честі – бути жертводавцями у новобудові монастиря Святого великомученика Пантелеймона. Господь Бог дав на наш вік милі часи, маємо на увазі розбудову церков. Можливо тим, що ще недавно в Радянський час закривали, а може і руйнували храми, перетворювали монастирі у склади і пансіонати, будинки для перестарілих нині Господь дає нагоду перекрити цю свою вину – будувати храми, розбудовувати монастирі і всіляко долучатися до цієї святої справи. А може хтось захоче і посвятитися на пожиттєве перебування у монастирі, чи ще краще – прийняти чернечий постриг. Всім братам і сестрам, котрим Господь дав таку добру думку, і вони не відкинули її, нехай Бог примножить у стократ їхні пожертви ще тут на землі, а у вічності – нехай вони для них стануть приємністю і предметом пошани.

Не зайвим буде згадати про тих, хто долучився до збірки цих коштів:

Церква святого Володимира.

Церква святого Андрія.

Церква святого Димитрія.

Церква святої Анни.

Є і окремі люди, яких ніяк не можна замовчувати, бо крім пожертви на загал, вони ще виявили неабияке бажання приватно долучитися до цієї справи:

Анна Кісіль.

Енді і Вікторія Пайджек.

Дарія Павлюк.

Георгій Савко.

Манолій Герман.

Марія Івануца.

Ярослава Лісова.

Окрему подяку складаємо його Високопреподобію отцю Богдану за те, що він один з перших відкликнувся на цю справу і всіляко допомагав пані Марії у вирішенні різних непередбачуваних ситуацій, яких, повірте, було немало. Більше того, отець Богдан ще й, із притаманною йому вдачею, всіляко підтримував пані Марію у цьому святому ділі.

Було би не чемно з нашої сторони опустити з поля зору ту, яка якраз і робила це святе діло – пані Марію Марусяк. Не дивлячись на те, що їй не хотіли вірити, наговорювали різне, про що навіть не будемо згадувати, вона все таки вперто робила цю справу. За такий прояв християнської віри і любові, бажання служити Богу, славити Його своїми ділами, пані Марія не залишиться осоромленою – дасть Бог і у майбутньому віці згадається її добра справа.

Всім, хто повірив нам і пішов за покликом серця, відгукнувся на наші прохання, не зробив серця свого черствим і долучився чим зміг до цієї святої справи, складаємо подяку й уклін.

Є ще і багато жертводавців, котрі забажали залишитися невідомими. Будьте певні, що за всіх, кого ми тут згадали, і кого, за їхнім бажанням, не згадали, шлемо до Господа молитви на Святій Літургії, щоб Він беріг їх від усякого зла, дарував здоров'я та многії і благії літа життя.

Братія монастиря

*Архієпископ
Марко*

АПОСТОЛ

З Діян Святих Апостолів читання.

(р. 16, в. 16 - 34)

І сталось, як ми йшли на молитву, то нас перестріла служнийя одна, що мала віщунського духа, яка ворожбитством давала великий прибуток панам своїм.

Вона йшла слідкома за Павлом та за ними, і кричала, говорячи: „Оці люди – це раби Всевишнього Бога, що вам провіщають дорогу спасіння!”

І багато днів вона це робила. І обуривсь Павло, і, обернувшись, промовив до духа: „У Ім'я Ісуса Христа велю я тобі – вийди з неї!” І того часу той вийшов.

А пани її, бачивши, що пропала надія на їхній прибуток, схопили Павла й Силу, і потягли їх на ринок до старших.

Коли ж їх привели до начальників, то сказали: „Ці люди, юдеї, наше місто бунтують,

і навчають звичаїв, яких нам, римлянам, не годиться приймати, ані виконувати”.

І натовп піднявся на них. А начальники здерли одержу із них, та звеліли їх різками сікти.

І, завдавши багато їм ран, посадили в в'язницю, наказавши в'язничному дозорцеві, щоб їх пильно стеріг.

Одержавши такого наказу, той їх повкидав до внутрішньої в'язниці, а їхні ноги забив у колоди.

А північної пори Павло і Сила молилися, і Богові співали, а ув'язнені слухали їх.

І ось нагло повстало велике трясіння землі, аж основи в'язничні були захиталися! І повідчинялися зараз усі двері, а кайдани з усіх поспалили...

Як прокинувся сторож в'язничний, і побачив відчинені двері в'язниці, то витяг меча та й хотів себе вбити, мавши думку, що повтікали ув'язнені.

А Павло скрикнув голосом гучним, говорячи: „Не чини собі жодного зла, бо всі ми ось тут!”

Зажадавши ж той світла, ускочив, і тремтячий припав до Павла та до Сили.

Then he called for a light, ran in, and fell down trembling before Paul and Silas.

І вивів їх звідти й спитав: „Добродії! Що треба робити мені, щоб спастися?”

А вони відказали: „Віруй в Господа Ісуса, - і будеш спасений ти сам та твій дім”.

І Слово Господнє звіщали йому та й усім, хто був у домі його.

І сторож забрав їх того ж часу вночі, їхні рани обмив, - і охристився негайно він сам та його всі домашні.

І він їх запровадив до дому свого, і поживу поставив, і радів із усім домом своїм, що ввірував у Бога.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Івана Святого Євангелія читання.

(р. 9, в. 1 – 38)

А коли Він проходив, побачив чоловіка, що сліпим був з народження.

І спитали Його учні Його, говорячи: „Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?”

Ісус відповів: „Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому.

Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жоден нічого не зможе виконувати.

Доки Я в світі, - Я Світло для світу”.

Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з слини грязиво зробив, і очі сліпому помазав грязивом,

і до нього промовив: „*Піди, умийся в ставку Сілоам*” (визначає це „Посланий”). Тож пішов той і вмився, - і вернувся вилющим...

А сусіди та ті, що бачили перше його, як був він сліпий, говорили: „Чи ж не той це, що сидів та просив?”

Говорили одні, що це він, а інші казали: „Ні, - подібний до нього”. А він відказав: „Це я!”

І питали його: „Як же очі відкрились тобі?”

А той оповідав: „Чоловік, що Його звать Ісусом, грязиво зробив, і очі помазав мені, і до мене сказав: „Піди в Сілоам та й умийся”. Я ж пішов та й умився, - і став бачити”.

І сказали до нього: „Де Він?” Відказав той: „Яне знаю”.

Ведуть тоді до фарисеїв того, що був перше незрячий.

А була то субота, як грязиво Ісус учинив і відкрив йому очі.

І знов запитали його й фарисеї, як видющим він став. А він розповів їм: „Грязиво поклав Він на очі мені, а я вмився – та й бачу”.

Тоді деякі з фарисеїв казали: „Не від Бога Оцей Чоловік, - бо суботу не дотримує”. А інші казали: „Як же чуда такі може грішна людина чинити?” І незгода між ними була.

Тому знову говорить сліпому: „Що ти кажеш про Нього, коли очі відкрив Він тобі?” А той відказав: „Він Пророк!”

Юдеї проте йому не повірили, що незрячим він був і прозір, аж поки не покликано батьків того прозрілого.

І запитали їх, кажучи: „Чи ваш оце син, про якого ви кажете, ніби родився сліпим? Як же він тепер бачить?”

А батьки його відповіли та сказали: „Ми знаєм, що цей – то наш син, і що він народився сліпим.

Але як тепер бачить, - не знаємо, або хто йому очі відкрив, - ми не відаємо. Поспитайте його, - він дорослий, хай сам скаже про себе”.

Таке говорили батьки його, бо боялись юдеїв: юдеї бо вже були змовились, - як хто за Христа Його визнає, щоб той був відлучений від синагоги.

Ось тому говорили батьки його: „Він дорослий, - його поспитайте”.

І покликали вдруге того чоловіка, що був сліпим, і сказали йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що грішний Отой Чоловік”.

Але він відповів: „Чи Він грішний – не знаю. Одне тільки знаю, що я був сліпим, а тепер бачу!”...

І спитали його: „Що тобі Він зробив? Як відкрив тобі очі?”

Відповів він до них: „Я вже вам говорив, - та не слухали ви. Що бажаєте знову почути? Може й ви Його учнями хочете стати?”

А вони його вилаяли та й сказали: „То ти Його учень, а ми учні Мойсееві.

Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея, - звідки ж узявся Оцей, ми не відаємо”.

Відповів чоловік і сказав їм: „То ж воно й дивно, що не знаєте ви, звідки Він, - а Він мені очі відкрив!

Та ми знаємо, що грішників Бог не послухає; хто ж богобійний, і виконує волю Його, - того слухає Він.

Відвіку не чувано, щоб хто очі відкрив був сліпому з народження, Коли б не від Бога був Цей, Він нічого не міг би чинити”.

Вони відповіли та й сказали йому: „Ти весь в гріхах народився, - і чи тобі насчити?” І геть його вигнали.

Дізнався Ісус, що вони того вигнали геть, і, знайшовши його, запитав: „Чи віруєш ти в Сина Божого?”

Відповів той, говорячи: „Хто ж то, Пане, Такий, щоб я вірував у Нього?”

Промовив до нього Ісус: „І ти бачив Його, і Той, Хто говорить з тобою – то Він!”...

А він відказав: „Я вірую, Господи!” І вклонився Йому.

Спархіяльне Святкування

**1025-ліття Хрещення
Руси-України
в Святу Православну Віру**

неділя 16-го червня
о 9:00 год. ранку

Осередок Культури св. Володимира

1280 Dundas St. W, Oakville, ON

Eparchial Celebrations

**1025th anniversary of the Baptism of
Rus'-Ukraine into the
Holy Orthodox Faith**

Sunday, June 16 @ 9:00 am

St. Volodymyr Cultural Centre

1280 Dundas St. W,
Oakville, ON

EPISTLE

The reading is from Acts of the Apostles.

(c. 16, v. 16 - 34)

Now it happened, as we went to prayer, that a certain slave girl possessed with a spirit of divination met us, who brought her masters much profit by fortune-telling.

This girl followed Paul and us, and cried out, saying, "These men are the servants of the Most High God, who proclaim to us the way of salvation."

And this she did for many days. But Paul, greatly annoyed, turned and said to the spirit, "I command you in the name of Jesus Christ to come out of her." And he came out that very hour.

But when her masters saw that their hope of profit was gone, they seized Paul and Silas and dragged them into the marketplace to the authorities.

And they brought them to the magistrates, and said, "These men, being Jews, exceedingly trouble out city;

"and they teach customs which are not lawful for us, being Romans, to receive or observe."

Then the multitude rose up together against them; and the magistrates tore off their clothes and commanded them to be beaten with rods.

And when they had laid many stripes on them, they threw them into prison, commanding the jailer to keep them securely.

Having received such a charge, he put them into the inner prison and fastened their feet in the stocks.

But at midnight Paul and Silas were praying and singing hymns to God, and the prisoners were listening to them.

Suddenly there was a great earthquake, so that the foundations of the prison were shaken; and immediately all the doors were opened and everyone's chains were loosed.

And the keeper of the prison, awakening from sleep and seeing the prison doors open, supposing the prisoners had fled, drew his sword and was about to kill himself.

But Paul called with a loud voice, saying, "Do yourself no harm, for we are all here."

Then he called for a light, ran in, and fell down trembling before Paul and Silas.

And he brought them out and said, "Sirs, what must I do to be saved?"

So they said, "Believe on the Lord Jesus Christ, and you will be saved, you and your household."

Then they spoke the word of the Lord to him and to all who were in his house.

And he took them the same hour of the night and washed their stripes. And immediately he and all his family were baptized.

Now when he had brought them into his house, he set food before them; and he rejoiced, having believed in God with all his household.

GOSPEL

The reading is from the Holy Gospel according to St. John.

(c. 9, v. 1 – 38)

Now as Jesus passed by, He saw a man who was blind from birth.

And His disciples asked Him, saying, "Rabbi, who sinned, this man or his parents, that he was born blind?"

Jesus answered, "*Neither this man nor his parents sinned, but that the works of God should be revealed in him.*

"I must work the works of Him who sent Me while it is day; the night is coming when no one can work.

"As long as I am in the world, I am the light of the world."

When He had said these things, He spat on the ground and made clay with the saliva; and He anointed the eyes of the blind man with the clay.

And He said to him, "*Go, wash in the pool of Siloam*" (which is translated, Sent). So he went and washed, and came back seeing.

Therefore the neighbours and those who previously had seen that he was blind said, "Is not this he who sat and begged?"

Some said, "This is he." Others said, "He is like him." He said, "I am he."

Therefore they said to him, "How were your eyes opened?"

He answered and said, "A Man called Jesus made clay and said to me, '*Go to the pool of Siloam and wash.*' So I went and washed, and I received sight."

Then they said to him, "Where is He?" He said, "I do not know."

They brought him who formerly was blind to the Pharisees.

Now it was the Sabbath when Jesus made the clay and opened his eyes.

Then the Pharisees also asked him again how he had received his sight. He said to them, "He put clay on my eyes, and I washed, and I see."

Therefore some of the Pharisees said, "This Man is not from God, because He does not keep the Sabbath." Other said, "How can a man who is a sinner do such signs?" And there was a division among them.

They said to the blind man again, "What do you say about Him because He opened your eyes?" He said, "He is a prophet."

But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind and received his sight, until they called the parents of him who had received his sight.

And they asked them, saying, "Is this your son, who you say was born blind? How then does he now see?"

His parents answered them and said, "We know that this is our son, and that he was born blind;

'but by what means he now sees we do not know, or who opened his eyes we do not know. He is of age; ask him. He will speak of himself."

His parents said these things because they feared the Jews, for the Jews had agreed already this if anyone confessed that He was Christ, he would be put out of the synagogue.

Therefore his parents said, "He is of age; ask him."

So they again called the man who was blind, and said to him, "Give, God the glory! We know that this Man is a sinner."

He answered and said, "Whether He is a sinner or not I do not know. One thing I know: that thought I was blind, now I see."

Then they said to him again, "What did He do to you? How did He open your eyes?"

He answered them, "I told you already, and you do not listen. Why do you want to hear it again? Do you also want to become His disciples?"

Then they reviled him and said, "You are His disciple, but we are Moses' disciples.

"We know that God spoke to Moses; as for this fellow, we do not know where He is from."

The man answered and said to them, "Why, this is a marvellous thing, that you do not know where He is from; yet He has opened my eyes!

"Now we know that God does not hear sinners; but if anyone is a worshipper of God and does His will, He hears him.

"Since the world began it has been unheard of that anyone opened the eyes of one who was born blind.

"If this Man were not from God, He could do nothing."

They answered and said to him, "You are completely born in sins, and are you teaching us?" And they cast him out.

Jesus heard that they had cast him out; and when He had found him, He said to him, "*Do you believe in the Son of God?*"

He answered and said, "Who is He, Lord, that I may believe in Him?"

And Jesus said to him, "*You have both seen Him and it is He who is talking with you.*"

Then he said, Lord, I believe!" And he worshiped Him.

Ліґа Українців Канади, Ліґа Українок Канади, Спілка Української Молоді в Канаді, Товариство кол. Вояків УПА та Гомін України запрошують громаду метро-Торонто на "Дві Доповіді про Два Геноциди на Території України," 20 червня 2013 р. о 7:00 год. веч., Інститут св. Володимира, 620 Spadina Ave., Toronto. Вступ: добровільні датки.

Доповідачі: Геннадій Іванущенко (Співзасновник і член Вченої ради Центру досліджень визвольного руху, Директор Державного архіву Сумської області, 2005-2010), "Голодомор 1932-33 в регіональному контексті" на прикладі досліджень Сумської області; і д-р Ігор Щупак (Директор Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума» при Музеї «Пам'ять єврейського народу та Голокост в Україні», Дніпропетровськ), "Подвиг українських Праведників народів світу" з історії українсько-єврейських відносин у Другій світовій війні.

Вознесіння Господнє

Свято Вознесіння Господнього належить до числа дванадцяти найбільших свят у церковному році й безпосередньо пов'язане зі святом Воскресіння Ісуса Христа. Святкується воно на сороковий день після Великодня.

Згідно з текстами Нового Завіту, Вознесіння Господнє – день, коли Ісус Христос вознісся на Небо і сів "праворуч Отця". Ісус Христос явився своїм учням у Єрусалимі та звелів чекати пришестя Святого Духа. Він піднявся з учнями на гору Єлеонську, де востаннє благословив їх і вознісся на небо.

У Святому Письмі розповідається, що востаннє Ісус Христос промовив своїм учням: "Мир вам!", а потім дав останню настанову: "Ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх во ім'я Отця і Сина, і святого Духа, навчаючи їх зберігайте все те, що я вам заповів, і я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця світу".

Свідками вознесіння Христа були Богородиця та апостоли, про що докладно розповідається в Євангеліях від Марка та Луки і в Діяннях Святих Апостолів. Про вознесіння Ісуса Христа на небо євангелист Марко пише: "Ісус зібрав своїх учнів і сказав: Ідіть же по всьому світу та проповідуйте Євангеліє. Хто увірує, той буде спасений, а хто не увірує, то буде осуджений. І м'ям моїм виганятимуть бісів, на хворих будуть руки класти і добре їм стане. Господь же Ісус, промовивши до них так, вознісся на небо і возсів праворуч Бога-Отця".

Джерела трьох перших століть нічого не говорять про цей празник. Не згадує про нього й письменник Оріген (+ к.251), який вичисляє християнські празники в 8-ій книзі свого твору „Проти Цельсія”. Знавці обряду є тієї думки, що в перших трьох століттях цей празник святкували разом з празником Зішестя Святого Духа.

В IV столітті празник Господнього Вознесіння стає загальнознаним. Історик Сократ називає його „всенародним празником”. Празник Вознесіння звеличили своїми проповідями святі Іван Золотоустий, Григорій Ніський, Епіфан Кипрський, Лев Великий й інші. В IV ст. рівноапостольна цариця Олена поставила на честь цього празника храм на місці Христового Вознесіння.

ЧЕРВЕНЬ

- 13 Вознесіння Господнє
Літургія 9:30 ранку
- 16 Отців 1-го Вселенського Собору
Літургія 9:00 ранку
Єпархіяльне Свято в Оуквилі
- всі церкви будуть зачинені -
- 22 Троїцька Батьківська Субота
Літургія 9:30 ранку
- 23 **П'ЯТИДЕСЯТНИЦЯ**
День Святої Тройці
Літургія 10:00 ранку
- 24 День Святого Духа
Літургія 9:30 ранку
- 30 Неділя Всіх Святих
Літургія 10:00 ранку

ЛИПЕНЬ

- 7 Неділя Всіх Святих землі України
Різдво св. Іоана Хрестителя
Літургія 10:00 ранку
- 12 свв. Петра і Павла
Літургія 9:30 ранку
- 14 3-тя Неділя по П'ятидесятниці
Літургія 10:00 ранку

JUNE

- Ascension of Our Lord
Liturgy 9:30 am
- Fathers of the 1st Ecumenical Council
Liturgy 9:00 am
Eparchial Celebration in Oakville
- all churches will be closed -
- Trinity Saturday
Liturgy 9:30 am
- PENTECOST**
Trinity Sunday
Liturgy 10:00 am
- Day of the Holy spirit
Liturgy 9:30 am
- Sunday of All Saints
Liturgy 10:00 am

JULY

- Sunday of All Saints of Rus'-Ukraine
Nativity of St. John the Baptist
Liturgy 10:00 am
- Sts Peter & Paul
Liturgy 9:30 am
- 3rd Sunday after Pentecost
Liturgy 10:00 am

Інформація та події на червень - - - Information & activities for June

9	Співдружжя: Орден св. Андрія	Fellowship: Order of St. Andrew
11	Навчання на бандурі; Проба хору	Bandura Instruction; Choir rehearsal
18	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
23	Співдружжя: СУМК	Fellowship: СУМК
25	Навчання на бандурі	Bandura Instruction
30	Співдружжя: ТУС	Fellowship: ТУС

ЗАПРОШЕННЯ

Згідно із рішенням Станиці Братства Колишніх Вояків 1-ої УД УНА, п. Ігор Магега влаштуватиме відправи Соборної Панахиди за героїв, полеглих у боротьбі за державність України, під пам'ятником на дивізійній секції цвинтаря ім. св. Володимира в Оквіл на Зелені Свята що другий рік, починаючи від 2013 року.

Братство Колишніх Вояків 1-ої Дивізії УНА, має шану запросити Вас до учас-ти в Соборній Зеленосвяточній Панахиді, що буде відслужена в неділю, 23 червня 2013 р. о 3:30 годині пополудні, перед пам'ятником полеглим воякам 1-ої Дивізії УНА, на Українському цвинтарі св. Володимира на оселі "Київ" у Оквіл Онтаріо.

Від імені Братства Колишніх Вояків 1-ої Дивізії УНА - Ігор Магега

Парафіяльні Квартальні Збори

Неділя, 23-го червня - після Святої Літургії

Parish Quarterly Business Meeting

Sunday, June 23 - after the Divine Liturgy

BINGO Tuesday, June 11 @ 10:00 am at Delta Downsview

Український Православний Собор Св. Димитрія - Ukrainian Orthodox Church of St. Demetrius

3338 Lake Shore Boulevard West, Etobicoke, ON M8W 1M9 website: www.stdemetriusuoc.ca

Parish Office: Tel: 416-255-7506 Fax: 416-255-1858 e-mail: stdemetrius@rogers.com

Parish Priest: V. Rev. Fr. Volodymyr (Walter) Makarenko

Office: 416-255-7506 #25 Fax: 416-259-3243 Res: 416-259-7241 e-mail: makarenko@rogers.com